

عنوان مقاله:

نگاهی تازه به مثنوی جدایی نامه از میرصوبدارخان تالپور

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 2، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مریم خلیلی جهانتیغ - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

تمدن دره سند، عنوان تمدنی است که از هزاره سوم تا ۱۵۰۰ قبل از میلاد در دره رود سند و در قسمتی از شبه قاره، رونق داشته و یکی از عالی ترین و نخستین تمدن های جهان محسوب می شود. این تمدن بوسیله اکتشافاتی که از ۱۹۲۲ م به بعد در موهنجو دارو دره‌اراپا به عمل آمده کشف شده و این دو مکان مراکز اصلی دره سند و شهرهای عمده آن بوده اند. این تمدن از آغاز تاکنون هنرمندان، نویسندگان، دانشمندان و شاعران و عارفان بسیاری را به جامعه انسانی تحویل داده است که یکی از آنان میرصوبدارخان تالپور فرزند و ولیعهد میر فتحعلی خان- فاتح سند- بود. او در سال ۱۲۱۷ هجری برابر با ۱۸۰۲ میلادی ساعتی پیش از مرگ پدر به دنیا آمد و در سال ۱۲۶۲ هجری برابر با ۱۸۴۶ میلادی در حالی که فقط ۴۴ سال داشت در نهایت ناگواری در تبعیدگاه خود کلکته دارفانی را وداع گفت. وی صاحب چندین مثنوی به سبک مثنوی های نظامی شاعر قرن ششم ایران است. مثنوی جدایی نامه که در سال ۱۲۶۰ هجری سروده شده همان گونه که از نام آن بر می آید داستان جدایی او از زادگاه اوست و در بحر متقارب یعنی «فعولن فعولن فعولن فعل» سروده شده که وزنی حماسی است و شاهنامه فردوسی، حماسه بزرگ ملت ایران نیز در همین بحر عروضی سروده شده است. من نام این اثر یعنی جدایی نامه میرصوبدار خان را «حماسه غم» می گذارم و در این مقاله به نقد و بررسی آن می پردازم.

کلمات کلیدی:

سند، میرصوبدارخان، جدایی نامه، تکرار، هجران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1802932>

